vocarea, dar ele nu mai puteau înlătura prăpastia care le despărțea de alegători. Dacă după acest semnal de avertisment, partidele respective nu vor găsi o cale de a se unifica, dacă nu vor reuși să facă economii reale pentru a reduce din presiunile fiscale și dacă nu vor încerca să explice complicata activitate legislativă a Parlamentului care a devenit de neînțeles pentru mulți cetățeni și să o tălmăcească pe înțelesul general, criza daneză va avea o evoluție imprevizibilă, dacă nu cumva explozia recentelor alegeri nu a zdruncinat de pe acum Parlamentul pentru un timp îndelungat.

Încercarea alegătorilor de a se feri de inflația care avansează în salturi rapide și de a scăpa de presiunea fiscală, cea mai puternică din Europa, s-a manifestat printr-o atitudine de respingere față de toate partidele. Simptomele de boală, care poartă nume ca Lange și Glistrup constituie un indiciu că împovărarea financiară a fiecărui cetățean a fost împinsă prea departe. În Suedia, succesul conservatorilor a reușit, totuși, să mențină valul de proteste în limitele structurii parlamentare. La aceasta s-a adăugat și faptul că problemele interne ale social-democraților au fost totuși rezolvate. Situația a fost mai evidentă în Danemarca. Pentru premierul suedez Palme, lupta internă de partid a început abia după alegeri. În Norvegia, divergența în legătură cu C.E.E. a sfîșiat partidul.

Deși parlamentarismul scandinav, atît de solid, a fost considerat un timp îndelungat ca exemplu, țările respective au fost caracterizate, în tot acest timp, de o slăbiciune în acțiuni și de o lipsă de stabilitate.

PROFIL

GARRET FITZGERALD

ministrul de externe al Republicii Irlanda

În guvernul de coaliție format în luna martie de Liam Cosgrave, la care participă membri ai celor două partide învingătoare în alegerile din 28 februarie, Fine Gael și partidul laburist, lui Garret FitzGerald i s-a încredințat portofoliul afacerilor externe.

Garret FitzGerald s-a născut în 1926 în familia unui ministru din primul guvern al „Statului liber al Irlandei". Licențiat în 1946 al Colegiului universitar din Dublin, exercită o vreme profesiunea de avocat. Mai tirziu, intră în învățămînt ca profesor de economie politică la Trinity College din Dublin, ocupîndu-se, în același timp, de gazetărie. Colaborează, de asemenea, la compania aeriană „Aer Lingus".

Alegerea în Senat marchează debutul carierei sale politice. În anul 1969, obține un mandat de deputat în Camera reprezentanților, pe listele partidului irlandez unificat (Fine Gael). Garret FitzGerald are apoi o ascensiune rapidă, ajungînd să ocupe o funcție de conducere și devenind, în ultimii ani, principalul expert în problemele financiare. În timpul campaniei pentru alegerile din februarie a.c., el a fost însărcinat cu elaborarea platformei electorale a partidului Fine Gael. Garret FitzGerald este cunoscut ca un partizan al aderării Irlandei la Piața comună și un militant activ pentru rezolvarea cît mai grabnică a crizei din Ulster. El și-a propus, împreună cu echipa guvernamentală, să contribuie la soluționarea acutelor probleme de ordin economic și social ale țării.

The New York Times

DRUMUL SPRE TIPPERARY

DUPĂ patru zile de tratative la nivelul cel mai înalt, în mod practic neîntrerupte, Marea Britanie, Republica Irlanda și conducătorii politici ai comunităților catolică și protestantă din Irlanda de nord au ajuns la un acord istoric. Ei vor înființa un Consiliu al Irlandei, prima entitate oficială care va reprezenta întreaga Irlandă de la împărțirea insulei, în urmă cu 52 de ani.

Crearea Consiliului constituie un al treilea pas imperativ în cadrul programului global al Marii Britanii pentru restabilirea păcii în Ulster, după patru ani de luptă sectară și terorism sălbatic care a răpit peste 900 de vieți. Primul pas a fost alegerea, în iunie, a unei Adunări de 78 membri pentru a înlocui Parlamentul dizolvat al Irlandei de Nord ; al doilea a fost acordul de luna trecută, în baza căruia protestanții și catolicii vor împărți pentru prima oară puterea în cadrul unui nou organ executiv.

Ca și primele două realizări, acordul pentru înființarea Consiliului a provocat amenințări cumplite, variind de la obstrucția politică pînă la distrugerea prin violență, din partea extremiștilor atît protestanți cît și catolici. Dar Armata Republicană Irlandeză (I.R.A.) va constata că îi este greu să discrediteze un consiliu menit să realizeze împăcarea de multă vreme necesară a celor două părți ale Irlandei, for care ar putea constitui un instrument pentru realizarea finală a reunificării oficiale.

De partea protestantă, fostul prim-ministru Brian Faulkner poate sublinia că, în baza acordului cu privire la înființarea Consiliului, Republica Irlanda declară pentru prima oară în mod formal — și în contradicție cu propria ei constituție — că orice schimbare a statutului britanic al Irlandei de nord poate fi efectuată numai dacă este dorită de majoritatea populației ei. Ca o altă garanție pentru interesele majorității protestante din Ulster, hotărîrile Consiliului, format din 14 membri, trebuie să fie unanime.

Deși populația Republicii Irlanda este aproape de două ori mai mare decît cea din Irlanda de Nord, guvernul de la Dublin a acceptat, de asemenea, paritatea cu Ulsterul atît în Consiliu, cît și în Adunarea consultativă de 60 de parlamentari, care va acționa în calitate de organ consultativ al Consiliului. Pînă și președinția Consiliului va reveni prin rotație Dublinului și Belfastului, iar secretariatul lui va fi recrutat din rîndul irlandezilor locuind de ambele părți ale frontierei.

Totuși, nu ar fi justificat să se tragă concluzia că toate concesiile importante au fost făcute de Dublin. A fost un mare risc pentru Faulkner să accepte un consiliu unificat, chiar și în condițiile garanțiilor primite, tot astfel cum a fost un mare risc ca el să accepte să împartă puterea în Executivul din Ulster cu Partidul catolic social-democrat și Partidul laburist. Iar în urmă cu cîțiva ani, ar fi fost de neconceput pentru Marea Britanie — în special pentru un guvern conservator — să accepte un organ exclusiv irlandez sau să fie de acord că unificarea Irlandei ar putea constitui chiar și o posibilitate îndepărtată.

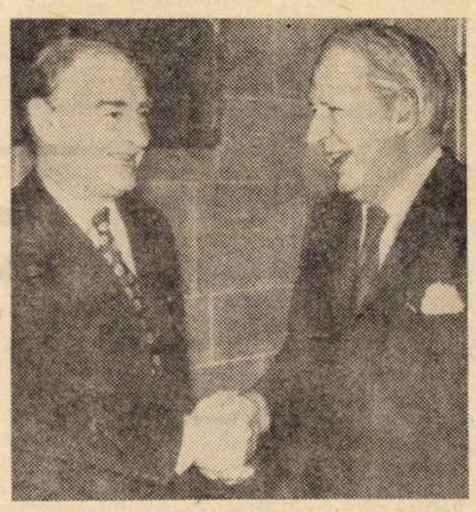

Felicitări reciproce după acordul de la Sunningdale : Edward Heath și Liam Cosgrave (stînga)

Acest progres a fost realizat datorită unei dorințe neobișnuite de a face concesiile necesare și unei rari receptivități a fiecăreia din părțile negociante la cerințele politice fundamentale ale celorlalte. Totuși, drumul spre Tipperary este încă lung; dar acest acord admirabil apropie în mod spectaculos șansele de pace și reconciliere în Irlanda.

POSTA REDACȚIEI

Ierusalim

Gh. Stănescu, Craiova. Dorința țărilor arabe de a cunoaște poziția Vaticanului în controversa asupra Ierusalimului s-a manifestat în ultimul timp în mai multe feluri. Presa arabă a anunțat că președintele Sudanului, Numeiri, și împăratul Haile Selassie în acord cu regele Feisal al Arabiei Saudite intenționează să discute cu papa Paul VI despre problema Ierusalimului. La rîndul său, președintele Tunisiei, Habib Bourguiba, primul șef de stat arab sosit la Vatican pentru a studia împreună cu papa Paul VI dosarul Ierusalimului, a anunțat ținerea în ajunul conferinței de la Geneva a unei consultări între lumea musulmană și lumea catolică asupra unuia din punctele cele mai delicate ale misiunii sale în cetatea Vaticanului și anume statutul Ierusalimului. Actualmente, pozițiile în legătură cu Ierusalimul sînt următoarele :

— La conferința la nivel înalt de la Alger din luna noiembrie, țările arabe au cerut evacuarea tuturor teritoriilor ocupate de Israel, în primul rînd a Ierusalimului.

— Israelul refuză restituirea părții arabe a orașului, ca și internaționalizarea Ierusalimului.

La 13 decembrie, președintele Tunisiei a avut la Vatican o întrevedere cu papa Paul VI în cursul căreia, după cum a declarat el, „au fost dezbătute problemele care agită lumea — pacea în general și pacea în Orientul Apropiat în special". Președintele a subliniat, de asemenea, că a luat cunoștință de poziția Vaticanului în legătură cu Ierusalimul.

Lunga istorie a orașului, considerat „de trei ori sfînt" pentru evrei, creștini și musulmani, aruncă o lumină asupra complexității situației actuale. Citat la începutul celui de-al doilea mileniu înaintea erei noastre în documente egiptene, supus în anul 1 400 influenței faraonilor, cucerit în anul 1 000 de David, distrus în 587 de babilonieni, recucerit 50 de ani mai tîrziu de evreii reîntorși din exil, cucerit de Alexandru cel Mare și mai tîrziu de Pompei, distrus în anul 70 e.n. de Titus, distrus încă o dată în 132 de romani, Ierusalimul renaște ca oraș creștin sub împăratul Constantin în sec. IV. De-a lungul secolelor, aici se succed musulmanii, cruciadele evului mediu, turcii, iar mai recent, în 1919, Ierusalimul devine capitala Palestinei, pus sub mandat britanic prin tratatul de la Versailles.

În 1948, Ierusalimul este împărțit între Israel și Iordania de către comisia mixtă de armistițiu a O.N.U., în urma luptelor dintre Legiunea arabă și armata israeliană. Orașul vechi, intact, unde se află locurile sfinte, este administrat de Iordania. Noul oraș, ale cărui prime construcții datează din 1860, revine Israelului. În 1967, după războiul de șase zile, Israelul ocupă vechiul oraș arab. O.N.U. cere internaționalizarea orașului, iar Consiliul de Securitate cere retragerea trupelor de pe teritoriile ocupate, dar fără rezultat.

Problema politică este dublată de probleme religioase. În vechiul oraș arab s-au concentrat, în jurul templului, locurile sfinte a trei religii — zidul plîngerii pentru evrei ; moscheea, așa-zisă a lui Omar, ridicată de musulmani pe stînca de sacrificiu a lui Abraham și de unde, conform Islamului, calul lui Mahomed s-a înălțat cu profetul pentru călătoria sa extatică spre cer unde a primit Coranul ; biserica ridicată în cinstea Mariei — pentru creștini, Sfîntul Mormînt etc.

Deprecierea monedelor

Stan Boștinaru, Suceava. Creșterea prețurilor, inflația și-au continuat, în 1973, curba ascendentă în statele occidentale dezvoltate, precum și în unele țări în curs de dezvoltare, confirmîndu-se astfel tendințele de accentuare din ultimii ani a acestor fenomene. Urmarea : deprecierea progresivă și accelerată a puterii de cumpărare a monedelor, pusă elocvent în evidență de tabelul alăturat, reprodus după „First National City Bank", Monthly Economic Letter. Considerînd valoarea monedei în 1962 egală cu 100, se observă că procentele „rămase" din această valoare în 1967 și, respectiv, în 1972, atestă o importantă „eroziune" monetară în perioada 1962—1967, dar una și mai puternică în cursul următorilor cinci ani, 1967—1972. Se constată, de asemenea, că în 1973 ritmul deprecierii s-a accentuat, fiind superior celui mediu din perioada 1967—1972.

Deprecierea monedelor în perioada 1962—1973 (1962=100)

MONEDE	indicele valorii monedei		ritmul de depreciere în procente		
	1967	1972	1962-1967	1967-1972	1973
ȚĂRI CAPITALISTE DEZVOLTATE					
Dolarul S.U.A.	91	72	2,0	4,4	4,7
Coroana suedeză	80	63	4,3	4,7	5,8
Francul luxemburghez	86	71	2,9	3,7	6,2
Dolarul canadian	88	72	2,6	3,8	6,3
Francul francez	85	65	3,2	5,3	6,3
Dolarul neo-zeelandez	84	61	3,4	6,2	6,4
Lira australiană	88	71	2,6	4,1	6,6
Francul belgian	84	69	3,4	3,8	6,6
Marca vest-germană	87	73	2,7	3,6	6,8
Schillingul austriac	84	68	3,4	4,1	7,1
Coroana norvegiană	82	61	3,9	5,7	7,1
Coroana daneză	75	56	5,6	5,7	7,2
Florinul olandez	79	59	4,5	5,7	7,3
Francul elvețian	83	67	3,6	4,1	7,4
Lira sterlină	85	62	3,2	6,2	7,8
Marca finlandeză	75	58	5,6	5,1	8,3
Yenul japonez	76	57	5,3	5,6	8,5
Lira italiană	79	65	4,6	3,7	8,7
Lira irlandeză	82	57	3,9	7,1	9,8
Coroana islandeză	60	33	9,6	11,4	14,8
ȚĂRI ÎN CURS DE DEZVOLTARE					
Peseta spaniolă	67	51	7,6	5,5	7,8
Escudoul portughez	83	54	3,7	8,1	8,9
Lira turcă	72	44	6,4	9,4	10,6
Dirhamul marocan	89	79	2,2	2,4	sub 1
Bolivarul venezuelean	94	83	1,3	2,4	3,4
Wonul sud-coreean	46	27	14,3	10,4	3,7
Solul peruan	61	40	9,6	8,0	4,4
Lempira hondurasiană	89	77	2,4	2,9	4,6
Dinarul irakian	95	76	1,0	4,5	5,3
Rialul iranian	93	79	1,5	3,2	5,7
Pesoul filipinez	76	51	5,3	7,9	5,8
Dolarul singaporez	91	87	1,8	sub 1	5,8
Rupia sri-lankeză	93	70	1,5	5,3	6,2
Dolarul trinidad-tobaghez	88	69	2,5	4,9	7,8
Sucreul ecuadorian	82	60	3,9	6,0	8,4
Batul tailandez	89	80	2,2	2,2	8,9
Quetzalul guatemalez	100	94	sub 1	1,3	9,5
Pesoul mexican	87	70	2,7	4,2	9,9
Rupia indiană	62	52	9,1	3,5	10,2
Guaraniul paraguayan	92	79	1,6	3,1	10,3
Dolarul jamaichez	89	64	2,2	6,4	11,6
Rupia pakistaneză	80	63	4,3	4,7	12,9
Noul-cruzeiro brazilian	10	4	37,1	17,1	13,1
Pesoul columbian	48	35	13,7	5,9	18,1
Rupia indoneziană	sub 1	sub 1	65,5	21,2	18,3
Pesoul argentinian	30	10	21,3	19,9	41,7

POSTA REDACȚIEI

Nelson Rockefeller

Gh. Nicolae, Brașov. Nelson Rockefeller, care și-a dat demisia din funcția de guvernator al statului New York la 11 decembrie, se afla în acest post pentru a patra oară consecutiv. Este nepotul primului miliardar american, magnat al petrolului. A candidat pentru investitura partidului republican în alegerile prezidențiale de trei ori, de fiecare dată fiind învins — în 1960 de Richard Nixon, în 1964 de Barry Goldwater, în 1968 de Richard Nixon. S-a născut în statul Maine, în 1908, a studiat la Universitatea din Dartmouth (New Hampshire) științele economice ; în 1930, intra la „Chase Manhattan Bank" (aparținînd familiei — fratele său, David, este astăzi director al acestei bănci). Din 1940 începe a fi preocupat de probleme politice, este secretar de stat adjunct (a participat la fondarea O.N.U., la San Francisco, în 1945), a prezidat organismul economic „International Development Board", a fost subsecretar de stat pentru sănătate și educație, consilier special pentru afacerile străine (America Latină în special), consilier special al președintelui S.U.A. în timpul lui D. Eisenhower. În 1958 îl învinge pe democratul Averell Harriman în lupta pentru funcția de guvernator al statului New York, în care e reales în 1962, 1966 și 1970. S-a căsătorit de două ori : în 1930 cu Mary Tod-Hunter Clark, de la care a avut cinci copii și de care a divorțat în 1961, iar în 1963 cu Margret Fitler Murphy, cu care are alți doi copii.

Marius Bejenaru, Brașov. Nu există informații mai noi în legătură cu civilizațiile extraterestre. Cercetările savanților britanici la care vă referiți continuă.

Gheorghe Iga, com. Criscior, jud. Ilfov. Vă sugerăm consultarea „Micului dicționar enciclopedic" recent apărut. O listă a premiaților Nobel pentru pace am publicat în cadrul acestei rubrici nr. 8 din 1970. De altfel, revista noastră a scris, în fiecare an, despre premiile Nobel.

V. Vlad, Cut, jud. Alba. 1. În recentele documentare (cf. nr. 47—49) publicate de revista noastră veți găsi răspuns la întrebarea privind procentul petrolului arab în producția mondială.

2. În cadrul rubricii „Răspundem cititorilor" din nr. 23 am scris despre poziția celor cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate față de conflictul din Orientul Apropiat.

3. Uniunea Sovietică a întrerupt relațiile diplomatice cu Israelul din anul 1967.

Mihail Ciorapciu, București. Ne pare rău, dar nu putem da curs solicitării dv., întrucît nu dispunem de un stoc de reviste.

Al. Ciortescu, București. În procesul de tipărire, fotografiile respective au suferit o oarecare alterare, ceea ce a determinat observațiile dv.

Constantin Georgiade, Constanța. Într-adevăr, Uniunea Europei Occidentale este singurul organism vest-european comunitar competent în problemele apărării. Este motivul pentru care, la 21 noiembrie, ministrul de externe francez, Michel Jobert, a vorbit, în cadrul adunării parlamentare a U.E.O., despre dorința franceză de a se discuta în următorii ani problemele de apărare ale țărilor vest-europene, aici și nu în N.A.T.O. Ziarul „Die Presse", care afirmă că hotărîrea Angliei și Franței de a organiza, prin intermediul U.E.O., apărarea comună, se află de doi ani în discuție, scrie că planificatorii britanici și francezi concep un proiect comun pe trei planuri : 1) constituirea unei comunități vest-europene de înarmare în cadrul U.E.O. ca prim pas, pentru a crea cu aceiași bani sau cu puțini bani în plus, prin raționalizare și evitarea paralelismelor, un armament modern eficient în cele nouă state ; 2) lucrări preliminare pe termen lung pentru crearea unei înarmări atomice anglo-franceze, după cum cere Heath de mai mulți ani ; 3) stabilirea de contacte cu S.U.A. în această problemă, deoarece nu ar putea fi obținută această înarmare atomică fără ajutorul tehnologic al Americii. În ceea ce privește poziția americană față de aceste probleme, lucrurile nu sînt încă clare. Potrivit unora, se pare că Washingtonul înclină spre o asemenea evoluție care, mai tîrziu, ar permite retragerea trupelor americane din Europa. Mai mult, se afirmă că legea Mac Mahon, care de aproape trei decenii interzice transmiterea mai departe a secretelor atomice americane, puse la dispoziția Marii Britanii, ar putea fi modificată în așa fel încît, în viitor, și Franța să aibă acces la aceste secrete. Ultimele discuții americano—vest-europene ar putea aduce unele precizări. Cert este că nici țările U.E.O. nu sînt încă de acord între ele asupra acestei probleme.

IMPORTANT!

Abonați-vă din timp și pe termene cît mai lungi, pentru a vă asigura continuitatea în primirea publicației.

Prețul unui abonament este de :

— anual	**104 lei**
— pe șase luni	**52 „**
— pe trei luni	**26 „**

Abonamentele se fac prin oficiile și agențiile P.T.T.R., factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții.

Papp Attila, com. Dumbrava, jud. Timiș. Nu dispunem de informații mai noi în legătură cu întrebările dv., pe care le vom avea în vedere.

Ștefan Bădescu, com Siria, jud. Arad. 1. Nu dispunem de informații suplimentare celor publicate de ziare despre O.Z.N.-urile semnalate în Italia.

2. Potrivit datelor existente pînă acum, pe planeta Jupiter nu există viață. Vom avea în vedere propunerea dv. de a publica una din fotografiile transmise de „Pioneer 10", de îndată ce ne vom afla în posesia lor.

Vasile Costescu, Timișoara. Date biografice ale noului vicepreședinte al Statelor Unite au fost publicate în cadrul rubricii „Profil" din nr. 51. Între Gerald Ford și miliardarul Ford, magnat al automobilului, nu există nici o legătură. **Fotografia** pe care o publicăm alăturat reprezintă un moment de la solemnitatea depunerii jurămîntului ca vicepreședinte al S.U.A., în fața judecătorului Warren Burger. Sînt prezenți, de asemenea, soția sa, doamna Betty Ford și președintele Nixon (dreapta).

POSTA REDACȚIEI

Convenții pentru depoluarea Rinului

G. Purice, București. Este adevărat că asemenea convenții privind lupta împotriva poluării apelor Rinului au apărut relativ recent, anterior numai pescuitul fiind obiectul unor acorduri. Astfel, în 1885, era încheiat la Berlin un acord pentru pescuitul somnului, între statele riverane germane, Olanda și Elveția. (În 1892 a fost admis la acord și Luxemburgul). În 1887 a fost încheiată la Lucerna o nouă convenție asupra pescuitului rhenan, între Elveția, Baden și Alsacia-Lorena ; acestei convenții i-a fost adăugată, ceva mai tîrziu, o clauză interzicînd devărsarea în apele fluviului a deșeurilor industriale sau a altor reziduuri dăunătoare peștilor. Prima țară care s-a ocupat serios de calitatea apelor Rinului a fost Olanda, după al doilea război mondial. În aprilie 1946, la o ședință a Comisiei Centrale a Navigației Rhenane de la Strasbourg, guvernul olandez a cerut luarea de măsuri pentru împiedicarea poluării apelor fluviului. În 1948, guvernul elvețian a organizat, la Basel, o conferință în scopul creării unei comisii pentru protecția apelor Rinului ; după alte cîteva consultări, a fost hotărîtă o întîlnire, tot la Basel, în iulie 1950, între guvernele Elveției, Olandei, Franței, Luxemburgului, R.F. Germania. Mai tîrziu, comisia avea să fie cunoscută sub numele de Comisia internațională pentru protejarea Rinului împotriva poluării ; statutul și l-a dobîndit, însă, abia prin acordul de la Berna, din 29 aprilie 1963, acord intrat în vigoare la 1 mai 1965. Acordul acesta se referă numai la partea Rinului în aval de lacul Constanța și nu cuprinde nici o clauză referitoare la afluenții fluviului (este recunoscut că orice măsură s-ar lua pentru protejarea apelor fluviului, ea ar fi inutilă atît timp cît afluenții săi continuă să poarte ape poluate). Comisia are un secretariat tehnic și științific la Koblenz. Există mai multe puncte de control a calității apelor : Stein am Rhein, Kembs (la frontiera dintre Elveția, Franța și R.F. Germania), Seltz (unde Rinul începe să de a mai forma frontiera dintre Franța și R.F.G.), Braubach (cîțiva kilometri în amont de confluența Moselei cu Rinul), Lobith-Emmerich (granița dintre R.F.G. și Olanda) și Kampen, Vreeswijk, Gorinchem (toate în Olanda). Se efectuează analize ale aciditații, cantităților de amoniac, nitrat, clorură, fenol etc. pe care le conțin apele. Întrucît calitatea apelor s-a deteriorat constant în ultimii ani, iar uzinele de epurare nu sînt suficiente, este prevăzută construirea unui mare număr de uzine de epurare, pînă în 1976. **În fotografie:** un moment de la ultima reuniune (decembrie) a Conferinței asupra poluării Rinului, care s-a desfășurat la Bonn.

Val Cicore, Pitești. 1. În articolele și documentarele despre energie publicate în nr. 47-49 ale revistei noastre veți găsi informații despre statele producătoare de petrol și rezervele de petrol (inclusiv o serie de grafice).

2. Familia căpitanului Mark Phillips, soțul prințesei Anne a Angliei, nu are nici o legătură cu familia regală. Anne nu va urma la tron mamei sale, întrucît prinț moștenitor este Charles. După cum se știe, în urma căsătoriei de la 14 noiembrie, noul cuplu a plecat într-o călătorie de nuntă la bordul navei „Britannia", către America de Sud, insulele Galapagos ș.a. În timpul voiajului, cei doi tineri căsătoriți s-au întîlnit cu diverse personalități politice din țările pe unde au trecut. **Fotografia** pe care o publicăm alăturat reprezintă un moment al vizitei prințesei Anne și a soțului ei la palatul prezidențial din Quito, unde au fost primiți de președintele Ecuadorului, generalul Guillermo Rodriguez.

Cititorii care doresc să cumpere colecții ale revistei „Lumea" ori să-și completeze colecțiile proprii se pot adresa lui **Mircea Florea, str. Dunavăț, nr. 55, București, sectorul 6 ; Marin Tănase, str. Soveja, nr. 58, București, sectorul 8 ; Dumitru Vasile, str. Liviu Rebreanu, nr. 17, bloc N 4, et. 1, ap. 39, cartier Titan, București, sectorul 4 ; Traian Bancu, str. I. Văcărescu, nr. 28, ap. 15, Timișoara ; C. Iacob, str. Maior Zenovie, nr. 9, București, sectorul 4 ; Toma Petrescu, Intrarea Aghineș, nr. 2, București, sectorul 1, tel. 12.18.27.**

Vasile Crăciun, Galați. 1. În cadrul acestei rubrici, din nr. 50, am publicat un răspuns despre Abraham Beame, noul primar al orașului New York.

2. Între țara noastră și Samoa de Vest nu există relații diplomatice.

Petre Miclea, satul Focșănei, jud. Buzău. Am publicat în cadrul acestei rubrici din nr. 50 răspunsuri la întrebări privind diferența dintre Orientul Apropiat și Orientul Mijlociu și în legătură cu Organizația de Eliberare a Palestinei și conducătorul ei.

Jean From Comănescu, București. Mulțumim pentru imaginea trimisă. După cum ați putut constata, ea ne-a fost de folos.

Gheorghe Avramiuc, Constanța. Ne pare rău, dar nu dispunem de informația solicitată.

Victor Bojan, București. O hartă în genul celei solicitate de dv. a fost publicată în nr. 43 și 44. Vom reveni.

LUMEA

săptămînal de politică externă editat de Uniunea Ziariștilor din Republica Socialistă România

Redactor-șef
Ion Cârje

Redacția și administrația : București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.10. Internațional 17.69.87 și 18.53.55. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Abonamentele pentru străinătate : prin intreprinderea „ROMPRESFILATELIA" – serv. Import-Export Presă – București, Calea Griviței nr. 64–66, P.O.B. – 2001

C.P.C.S.

Vizitînd chiar acum

magazinele

comerţului de stat,

veţi putea alege,

fără dificultate,

cadoul preferat

care poate fi:

o jachetă, un pulover,

o pereche

de pantaloni, un fular,

mănuşi, o poşetă

şi multe,

multe alte obiecte

frumoase şi utile

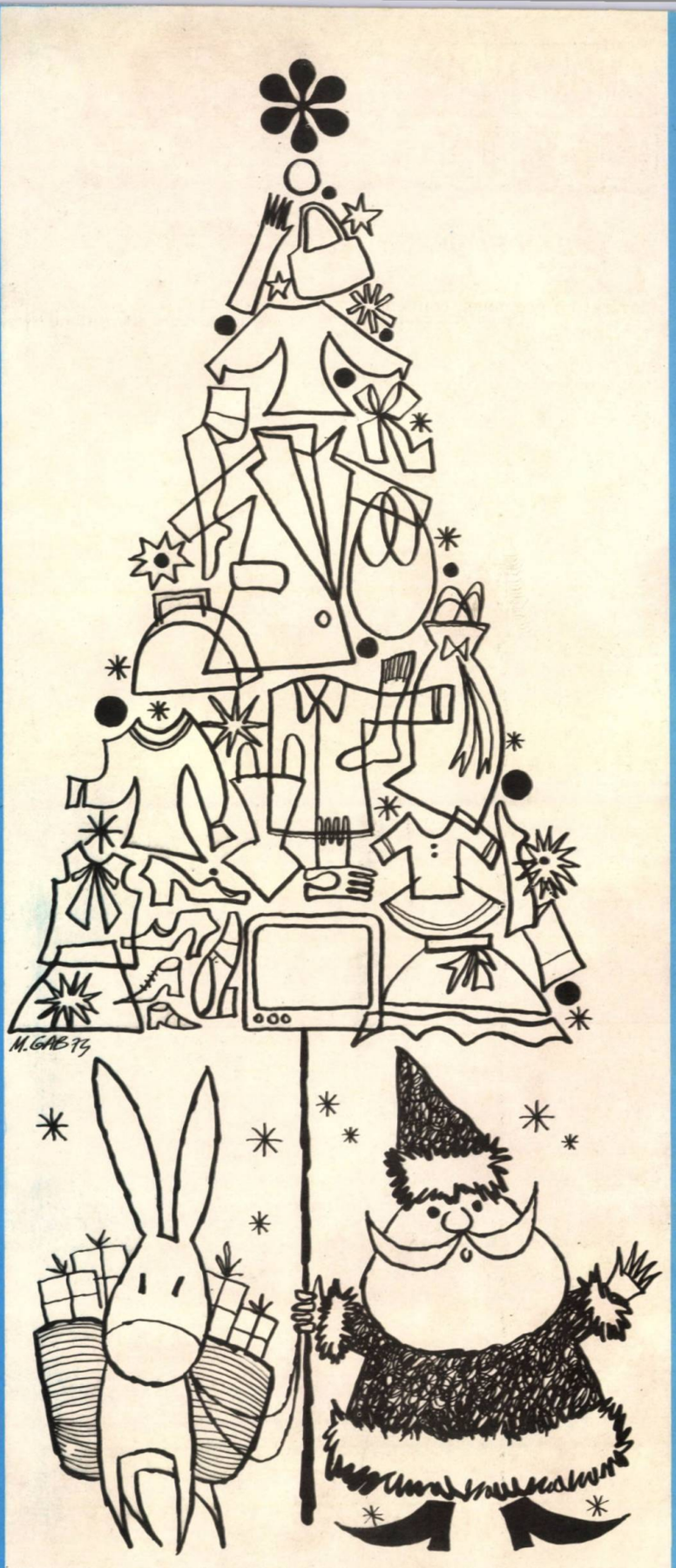

DECEMBRIE

luna cadourilor

BUNA ECONOMIE,

A CASEI TEMELIE

Lei 2